31965R0019

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 19/65/EWG
z dnia 2 marca 1965 r.
w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 85 ust. l zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu może być uznany za niemający zastosowania do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, spełniających warunki ustalone w art. 85 ust. 3;

przepisy wykonawcze do art. 85 ust. 3 muszą być przyjęte w drodze rozporządzenia wydanego na podstawie art. 87;

uwzględniając dużą liczbę zgłoszeń dokonanych zgodnie z rozporządzeniem nr 17 (3), pożądane jest, aby Komisja, w celu ułatwienia wykonywania swoich zadań, mogła uznać, w drodze rozporządzenia, że przepisów art. 85 ust. l nie stosuje się do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych;

należy określić, na jakich warunkach Komisja, w ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, może wykonywać to uprawnienie po tym, jak zostały zgromadzone wystarczające doświadczenia w świetle decyzji indywidualnych oraz stało się możliwe określenie kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych, odnośnie do których można uznać, że warunki art. 85 ust. 3 są spełnione;

Komisja wskazała w drodze swych działań, w szczególności rozporządzeniem nr 153 (4), że nie będzie żadnego złagodzenia procedur przewidzianych w rozporządzeniu nr 17 odnośnie do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych, które są w stanie w szczególny sposób ograniczyć konkurencję na wspólnym rynku;

na podstawie art. 6 rozporządzenia nr 17 Komisja może postanowić, że decyzja podjęta zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu może mieć moc wsteczną; pożądane jest, aby przepisy o podobnym skutku mogły być podejmowane przez Komisję także w drodze rozporządzenia;

na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 17 porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione mogą być wyłączone spod zakazu przez Komisję w drodze decyzji, w szczególności wtedy, gdy zostały one zmienione w taki sposób, że spełniają przesłanki art. 85 ust. 3. Pożądane jest, aby Komisja mogła przyznać, w drodze rozporządzenia, takie samo wyłączenie porozumieniom, decyzjom i praktykom uzgodnionym, które zostały zmienione w taki sposób, że podlegają jednej z kategorii określonych w rozporządzeniu wyłączającym;

ponieważ nie można przyznać wyłączenia, jeżeli warunki określone w art. 85 ust. 3 nie są spełnione, Komisja musi mieć prawo ustanowienia, w drodze decyzji, warunków, jakie musi spełniać porozumienie lub praktyka uzgodniona, która z uwagi na szczególne okoliczności wywołuje określone skutki niezgodne z art. 85 ust. 3,

(1) Dz.U. 81 z 27.5.1964, str. 1275/64.
(2) Dz.U. 197 z 30.11.1964, str. 3320/64.
(3) Dz.U. 13 z 21.2.1962, str. 204/62 (rozporządzenie nr 17 zmienione rozporządzeniem nr 59 – Dz.U. 58 z 10.7.1962, str. 1655/62 oraz rozporządzeniem nr 118/63/EWG — Dz.U. 162 z 7.11.1963, str. 2696/63).
(4) Dz.U. 139 z 24.12.1962, str. 2918/62.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia nr 17 Rady i zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu Komisja może uznać, w drodze rozporządzenia, że art. 81 ust. l nie stosuje się do kategorii porozumień, których stronami są tylko dwa przedsiębiorstwa i:

a) — na mocy których jedna strona zobowiązuje się wobec drugiej dostarczać tylko niektóre produkty w celu odsprzedaży na określonej części obszaru wspólnego rynku, lub

— na mocy których jedna strona zobowiązuje się wobec drugiej zakupić tylko od tej drugiej strony niektóre produkty w celu odsprzedaży, lub

— na mocy których dwa przedsiębiorstwa podejmują wspólne zobowiązania dotyczące wyłącznej dostawy i zakupu w celu odsprzedaży przewidzianych w dwóch poprzednich akapitach;

b) które obejmują ograniczenia nałożone w związku z nabywaniem lub wykonywaniem praw własności przemysłowej, w szczególności w zakresie patentów, wzorów użytkowych lub znaków towarowych, lub w związku z prawami wynikającymi z umów przeniesienia albo przekazania prawa do korzystania z metod lub wiedzy dotyczącej wykorzystania i stosowania procesów przemysłowych.

2. Rozporządzenie określa kategorie porozumień, do których stosuje się jego przepisy, w szczególności określa:

a) ograniczenia lub klauzule, które nie mogą być zawarte w porozumieniach;

b) klauzule, które muszą być zawarte w porozumieniach, lub inne warunki, które muszą być spełnione.

3. Ustępy l i 2 stosuje się odpowiednio do kategorii praktyk uzgodnionych, których stronami są tylko dwa przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

1. Rozporządzenie wydane na mocy art. l uchwala się na czas określony.

2. Może ono zostać uchylone lub zmienione, gdy uległy zmianie okoliczności w zakresie jakiegokolwiek czynnika, który był istotny dla jego wydania; w takim przypadku ustala się okres na zmianę porozumień i praktyk uzgodnionych, objętych pierwotnym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Rozporządzenie wydane na mocy art. l może przewidywać, że stosowane będzie z mocą wsteczną do porozumień i praktyk uzgodnionych, w stosunku do których, w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, mogłaby zostać wydana decyzja z mocą wsteczną na podstawie art. 6 rozporządzenia nr 17.

Artykuł 4

1. Rozporządzenie wydane na mocy art. l może przewidywać, że zakaz przewidziany w art. 81 ust. l Traktatu nie ma zastosowania, przez okres ustalony w tym rozporządzeniu, do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych już istniejących w dniu 13 marca 1962 r., które nie spełniały warunków art. 81 ust. 3, jeżeli:

— w terminie trzech miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia, zostaną one zmienione w taki sposób, że będą spełniały wymienione warunki stosownie do przepisów rozporządzenia, i

— zmiany te zostaną zgłoszone Komisji w terminie ustalonym w rozporządzeniu.

2. Ustęp l stosuje się do porozumień i praktyk uzgodnionych, które zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 17 musiały być zgłoszone przed dniem l lutego 1963 r. tylko wówczas, gdy zostały one zgłoszone przed tym terminem.

3. Przywileju wynikającego z przepisów ust. l nie można domagać się w sprawach będących w toku w dniu wejścia w życie rozporządzenia wydanego zgodnie z ust. 1; nie można się na nie powoływać także w roszczeniach odszkodowawczych przeciwko stronom trzecim.

Artykuł 5

Przed przyjęciem rozporządzenia Komisja publikuje jego projekt i wzywa wszystkie zainteresowane osoby do przedstawienia swoich uwag w terminie ustalonym przez Komisję, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Artykuł 6

1. Komisja zasięga opinii Komitetu Doradczego ds. Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej:

a) przed opublikowaniem projektu rozporządzenia;

b) przed przyjęciem rozporządzenia.

2. Artykuł 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 17, dotyczące konsultacji z Komitetem Doradczym, stosuje się odpowiednio w taki sposób, że wspólne posiedzenia z Komisją odbywają się najwcześniej po miesiącu od wysłania zawiadomienia o ich zwołaniu.

Artykuł 7

Jeżeli Komisja uzna, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego albo osób fizycznych lub prawnych powołujących się na ich uzasadnione interesy, że w jakimkolwiek konkretnym przypadku porozumienia lub praktyki uzgodnione, do których ma zastosowanie rozporządzenie przyjęte zgodnie z art. l niniejszego rozporządzenia, mają określone skutki, które są niezgodne z warunkami ustalonymi w art. 85 ust. 3 Traktatu, może ona pozbawić je przywileju stosowania tego rozporządzenia i wydaje decyzje zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia nr 17, bez potrzeby zgłoszenia zgodnie z art. 4 ust. l rozporządzenia nr 17.

Artykuł 8

Komisja przed dniem l stycznia 1970 r. przedłoży Radzie wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczącego zmiany niniejszego rozporządzenia, jeśli będzie to konieczne w świetle zdobytego doświadczenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 1965 r.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący